

عنوان مقاله:

تجارب ایران درمداخله دریافت های فرسوده تاریخی

محل انتشار:

همایش ملی صد سال معماری و شهرسازی معاصر ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

سمانه دباغچی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد سما کرج

میترا کریمی - کارشناس ارشد معماری

خلاصه مقاله:

بافتهای تاریخی نمایانگر هویت فرهنگ ارزشها و نظام اجتماعی اقتصادی و سیاسی هرکشور بوده در بسیاری از شهرها همچنان محل سکونت و معیشت عده زیادی از شهروندان میباشد از سوی دیگر باوجود فرسودگی و سیستمهای قدیمی ساخت دربرابر سوانح و بلایای طبیعی بسیار آسیب پذیر بوده به دلیل کمبود و یا فقدان خدمات و زیرساختهای شهری مناسب پاسخگوی نیازهای ساکنان آن نیستند و ساکنان قدیمی آن به بافتهای تازه ساز مناطق دیگر شهر نقل مکان کرده و مهاجران روستایی که احساس تعلقی به محله ندارند جایگزین آنها میشوند که این امر درکنار ناهنجاریهای اجتماعی و فقدان مشارکت ساکنان روند فرسودگی را تشدید می کند دو تفکر متضاد حفاظت مطلق بناها و بافتهای تاریخی و جلوگیری ازهرگونه دخل و تصرف درآن از یک سو و بیتوجهی به ارزشهای نهفته درکالبد و روح آثار تاریخی و فرسودگی ناگزیر آنها درثر گذشت زمان بدون تدبیر تمهیداتی درجهت بازگردان حیات و سرزندگی همگام با شرایط روزجامعه و تخریب و احداث بناها و بافتهای جدید دراین محلات از سوی دیگر بافتهای تاریخی را نابود خواهد کرد آنچه دربخش نخست ازمقاله آمده است شامل تعاریف عناوین و ایت مهی مربوط به بافتهای فرسوده و نیز مداخله درآن و نیز اهداف و راهبردهای مداخله دریافت تاریخی می باشددربخش دوم به بررسی تجارب ایران درمداخله دریافت های تاریخی و اهداف مداخله دریافت های فرسوده تاریخی می پردازیم

کلمات کلیدی:

بافت فرسوده تاریخی، کمبود خدمات ، حس تعلق، حفاظت مطلق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/182029>

